

BUCUREȘTI – CENTRUL ISTORIC. CAMPANIA 2007. RAPORT PRELIMINAR PRIVIND CERCETĂRILE ARHEOLOGICE EFECTUATE PE STRADA SMÂRDAN

Gheorghe Mănușu-Adameșteanu, Andrei Măgureanu, Panait I. Panait Adina Boroneanț, Elena Gavrilă, Raluca-Iuliana Popescu, Venera Rădulescu, Meda Toderăș, Ana Maria Velter Tóth Boglárka, Botár István

În documentele de secol XVII strada Smârdan este menționată drept „Ulița care merge de la Curtea Domnească spre biserica Grecilor”, pentru ca mai târziu, până în a doua jumătate a secolului XIX să fie cunoscută drept “Ulița nemțească”. Numele actual a fost adoptat în 1878, după sfârșitul războiului de Independență. Cercetările arheologice din 2007 sunt primele care se ocupă de studiul întregii străzi în Bucureștiul medieval. Pe tronsonul dintre străzile Lipscani și Sf. Dumitru nu au apărut materiale arheologice. Între Sf. Dumitru și intersecția cu str. Șelari au fost identificate fundații de construcții și ziduri atât în stradă cât și sub trotuar. Au fost cercetate, parțial, patru construcții de secol XIX, una din secolul XVIII, două gropi menajere (sec XVIII), vechile poduri de lemn ale străzii și un fragment de pavaj stradal din piatră de râu (sec XVIII-XIX). A fost recuperat un număr important de fragmente provenind de la diverse tipuri ceramice și obiecte din sticlă. Datarea pieselor, majoritatea provenind din strat, este cuprinsă între secolele XVII-XIX. Foarte puține dintre ele au apărut în complexe închise (gropi, pivnițe) care ar fi permis o încadrare cronologică mai clară. Materialele sunt în stare fragmentară, la foarte puține fiind posibilă reconstituirea unui profil complet. Un alt handicap major îl reprezintă perioada de proveniență a majorității materialelor (sec. XVIII-XIX) aflată la confluența între arheologia medievală târzie și etnografie. Studiul materialului ceramic se constituie astfel într-o prezentare succintă a descoperirilor, grupate în sec. XVI-XVII, respectiv XVIII-XIX cu speranța că în viitor ele vor beneficia de un studiu mai amplu. Alături de ceramica menționată au fost descoperite și fragmente ceramice izolate specifice culturii Dridu, databile în secolul X, antrenate de săpăturile pentru fundațiile locuințelor din Evul Mediu.